

[Holstein.]

snarere større militær Betydning i en ny Krig mellem Vestmagterne og Østersøstaterne, at Frankrigs søgaaende Undervandsbaade vil være henvist til ad denne Vej at søge at trænge ind i Østersøen, ligesom de engelske under Verdenskrigen — alt dette er ifølge den højtærede Statsministers her forleden Dag fremsatte og nu gentagne Udtalelser dansk-svenske Anliggender, som ikke interesserer eller beskæftiger vor nuværende Regering.

Som historiske Akter uden Betydning er henlagt i Udenrigsministeriets Arkiver den fællesnordiske paa Haager-Konventionen af 1907 hvilende, under helt andre militærtekniske og krigsretlige Forhold vedtagne Neutralitetsaftale af 20. December 1912 angaaende Gennemsejlingsfarvandene, denne nordiske Fællesaftale, som Sverige i 1914 fastholdt, medens Danmark frafaldt den. Uden aktuel Interesse for Fremtiden er de af Tyskland dengang foranledigede danske Minespæringer. Uden Indflydelse paa vore fremtidige Beslutninger er de supplerende tyske Minespæringer i Bælterne og Sundets sydlige Indgang. Til Arkivalia er henlagt de engelske Undervandsbaades Indtrængen i Østersøen gennem Sundet og den tyske Flaades permanente Vagt i dette saavel som dens Farter gennem Lille Bælt, der jo nu er blevet dansk paa begge Sider.

Dette er efter Regeringens Mening alt sammen afsluttet Historie uden fremtidig politisk orienterende Værdi og indeholder ingen som helst Opfordring for Danmark og Sverige til Samraad om fællesnordiske Neutralitetsinteresser og militære Forholdsregler under en ny Østersøkrig. Et dansk-svensk Samraad om sligt afvises fra den danske Regerings Side, og det paa et Tidspunkt, hvor al hidtil antagen Krigsret, ikke at tale om Haager-Konventioner, den fællesnordiske Neutralitetsaftale, Østersø-Konventionen, Aalandskonventionen og Folkeforbundspagtens Sanktionsbestemmelser, inklusive Konventionen om international Finanshjælp, ligger som en Dynge ituslagne Krukker paa den fredløse Verdensfreds legendariske Boplads ved Genfersøen.

Hvad vilde den højtærede Regering gøre, hvis den ved en ny Krigs Udbrud af den ene Magt opfordredes til af Hensyn til Danmarks Neutralitet — for at der kan næres

Tillid til Danmarks Neutralitet — at spørre Gennemsejlingsfarvandene og af en anden Magt opfordredes til i Overensstemmelse med — som det maaske vil blive paaberaabt — Folkerettens Neutralitetsregler at holde Gennemsejlingsfarvandene aabne? Sligt beskæftiger aabenbart ikke den højtærede Regering.

Derimod har den højtærede Udenrigsminister endnu for kun et halvt Aar siden med stor Interesse og heldigt Resultat sat sin Kraft ind paa at faa de to andre nordiske social-radikale Regeringer til at enes med ham om et fælles Memorandum til den døende Nedrustningskonference i Genève, hvor Ministeren over for de mange forhærdede og genstridige Syndere i Verden endnu en Gang forfægtede sit Livs Yndlingstanke om i hvert Fald gradvis Nedrustning og truede med uoverskuelige Farer, hvis hans Henstillinger og Advarsler ikke toges til Følge.

Om en saadan militær- og udenrigs-politisk fælles Indstilling og fælles Optræden kan de nordiske socialradikale Regeringer enes. Paa Afrustningskonferencen og i Folkeforbundet kan den nordiske Fællesinteresse blomstre; men ved Sund og Bælt visner den og maa den ikke dyrkes. Den internationale Nedrustnings militærtekniske Spidsfindigheder og den nationale Sikkerheds folkeforbundsmæssige Futiliteter kan de nordiske socialradikale Regeringer enes om, ligesom de kan enes om internationale Frihandelsbeslutninger i Genève; men om interskandinaviske Interesser og om militære Sikkerhedsforanstaltninger ved egen Dør, ved Østersøens Indgange, kan man ikke enes og finder man det end ikke Umagen værd at komme til Forstaaelse med hinanden.

Den danske Udenrigsminister foretrækker at læse Stormagterne Teksten i Genève, samtidig med at han uden for sit eget Vindue ubekymret ser den tyske Flaade Dag og Nat pløje dansk Søterritorium i Bælterne, og samtidig med at han resigneret ser den engelske Flaade hver Sommer til Stadhed opholde sig i vore Fjorde og i vore Havne ved Sundets og Bælternes nordlige Indløb. Det første bruger vore Marineofficerer som Paaskud til i Pressen at kræve Forstærkning af vor Flaade; det sidste lader de uomtalt. Er det, fordi de